

PŘIJEL STATNÝ ODIN, SAMEC PIŽMONĚ

Pižmoň je nepochybně jedním z nejvzácnějších zvířat olomoucké zoo. Včera z Kolína nad Rýnem přicestoval 8letý samec Odin, narozený 11. 5. 2014 v Bernu. Nakládka i vykládka pomocí jeřábu proběhly bez potíží. „Na doporučení samce vhodného pro naši samici jsme dlouho čekali, protože pižmoňů není v evropských zoo mnoho. Samec přijel v bedně určené pro malé nosorožce, kterou jsme pomocí jeřábu snesli do výběhu. Do vnitřní ubikace přešel bez jakýchkoliv časových průtahů. Pižmoň je stádové zvíře, a proto seznámení s naší 4letou samicí Ragnou nestálo nic v cestě. Nový samec je majestátní, statné, vyrovnané zvíře. Doufáme, že se mu v naší zoo bude dobře dařit, a že se dočkáme mláďat,“ uvádí zooložka RNDr. Libuše Veselá. „Pro chov pižmoňů jsme se rozhodli koncem devadesátých let a chovatelské zařízení, které obývají, bylo vybudováno přímo pro ně. Prvním pižmoněm v naší zoo byla samice Sněhurka. Žila zde až do roku 2015 a téměř každým rokem přivedla na svět mláďe. V červenci roku 2020 jsme pak přivezli zmíněnou Ragnu,“ dodává.

HÁJÍ I MRTVÉ

U pižmoňů se vyvinul jeden z nejlepších způsobů obrany proti predátorům. Při objevení nepřítele se vylekaná zvířata rychle sbíhají do kompaktního **kruhovitého tvaru**. Natisknou se k sobě tak, že zadek mají vevnitř a hroznou hradbu **skloněných čel s nebezpečnými rohy vně kruhu**. **Uvnitř kruhu se nacházejí telata a slabší zvířata**. Nejstarší a nejsilnější členové stáda provádějí proti nepříteli tryskové útoky, které odradí i **vyhladovělou smečku vlků**. Zatímco proti vlkům tato technika jednoznačně uspěla, proti člověku nikoli a stala se jim osudnou. **Statečnost a soudržnost pižmoňů je pověstná** už od pradávna. V novodobé historii se nejednou stalo, že lovec, který chtěl zabít jen několik kusů pro svou potřebu, musel zabít celé stádo. Pižmoni totiž hájí a neopustí ani mrtvá zvířata.

OBECNÉ INFORMACE

Pižmoň se vyskytuje ve dvou poddruzích (aljašský a grónský) v oblastech tunder a arktických stepí za **severním polárním kruhem v Norsku, Švédsku, Špicberkách, Sibíři, Grónsku, severní Kanadě a na Aljašce**. Přírodního původu je však pouze jejich výskyt v odlehlých a pustých místech **kanadské Arktidy a severovýchodního Grónska**. **Na Aljašce** byly původní populace pižmoňů **vyhlazeny na přelomu 19. a 20. století**. Pižmoni grónští pak byli ve 30. letech 20. století **vypuštěni na ostrově Nunivak** u západního pobřeží **Aljašky** a odtud se znovu rozšířili podél arktické pevniny. **Reintrodukce do dalších regionů Grónska, Sibíře a Norska** proběhla rovněž úspěšně. Celosvětová populace pižmoňů se nyní odhaduje na **127 000 jedinců**. Pro tamní život je dobře přizpůsoben, jeho tělo pokrývá **dlouhá, hustá srst**. Samci kolem sebe šíří **pronikavý pach**, díky němuž si vysloužili i svůj český název. Jedná se o výměšek žláz umístěných **v srsti nad očima**. Býci mezi sebou **urputně bojují o přízeň krav**. V plném trysku se na sebe **řítí ze vzdálenosti několika desítek metrů a zvuk rohů** narážejících do sebe je slyšet na velkou vzdálenost. Boj trvá, dokud se jeden ze samců nevydá k ústupu. V současné době jsou pižmoni ohroženi i **globálním oteplováním**. Jestliže se v oblasti jejich výskytu přežene **děšť**, promokne jim srst, následně mohou **přimrznout** a vzniklý **ledový krunýř** znemožní **přístup k potravě**.

Iveta Gronská

tisková mluvčí, marketing
+420 608 101 325